Dosarul nr. 1ra-34/21

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

02 februarie 2021 **mun. Chișinău**

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
Președinte: Timofti Vladimir
Judecătorii: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena și Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Efros Valeri în numele inculpatului Ignat Ștefan, de către avocatul Vițu Anatolie în numele inculpatului Cercasov Oleg și de către inculpatul Cercasov Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2020 și a sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Călărași) din 14 august 2019, în cauza penală în privința lui

Ignat Ștefan XXXXX, născut la ***XXXXX***.
și
Cercasov Oleg XXXXX, născut la ***XXXXX***.

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanță: 10.07.2018 – 14.08.2019;
Instanța de apel: 17.09.2019 – 11.02.2020;
Instanța de recurs: 12.05.2020 – 02.02.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Călărași) din 14 august 2019,

Cercasov Oleg a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 26, 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 5 (cinci) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

Ignat Ștefan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 26, 42 alin. (3), 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 5 (cinci) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 5 (cinci) ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea în mod solidar din contul lui Cercasov Oleg și din contul lui Ignat Ștefan în beneficiul lui Pisari Pavel a sumei de 20000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune și a sumei de

3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică, iar în total suma de 23000 (douăzeci şi trei mii) lei, în rest acţiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru pronunţarea sentinţei, prima instanţă a constatat în fapt că, Cercasov Oleg în perioada lunii februarie a anului 2018, data exactă nu a fost posibil de stabilit, Ignat Ştefan urmărind scopul răzbunării pe Pisari Pavel şi provocării ultimului a leziunilor corporale grave prin aplicarea de substanţei chimice şi anume, acid, în mod verbal l-a determinat pe Cercasov Oleg, ca acesta, contra sumei de 50000 lei, să identifice o persoană care să execute nemijlocit cauzarea leziunilor corporale grave lui Pisari Pavel.

În continuare, după ce Ignat Ştefan l-a determinat pe Cercasov Oleg să identifice autor pentru comiterea infracţiunii, în perioada 01-10 martie 2018, Cercasov Oleg s-a întâlnit pe rând şi le-a propus lui Badalica Valeriu şi Poroseci Dumitru să săvârşească nemijlocit cauzarea leziunilor corporale grave lui Pisari Pavel, fapt pentru care vor fi remuneraţi, însă ultimii au refuzat.

Ignat Ştefan în perioada lunii februarie a anului 2018, data exactă nu a fost posibil de stabilit, urmărind scopul răzbunării pe Pisari Pavel şi provocării ultimului a leziunilor corporale grave prin aplicarea de substanţei chimice şi anume, acid, în mod verbal l-a determinat pe Cercasov Oleg, ca acesta, contra sumei de 50000 lei, să identifice o persoană care să execute nemijlocit cauzarea leziunilor corporale grave lui Pisari Pavel.

În continuare, după ce Ignat Ştefan l-a determinat pe Cercasov Oleg să identifice autor pentru comiterea infracţiunii, în perioada 01-10 martie 2018, Cercasov Oleg s-a întâlnit pe rând şi le-a propus lui Badalica Valeriu şi Poroseci Dumitru să săvârşească nemijlocit cauzarea leziunilor corporale grave lui Pisari Pavel, fapt pentru care vor fi remuneraţi, însă ultimii au refuzat.

Potrivit sentinţei, prima instanţă a încadrat acţiunile lui Cercasov Oleg în baza art. art. 26, 151 alin. (1) Cod penal, *adică pregătirea săvârşirii unei infracţiuni grave*, iar acţiunile lui Ignat Ştefan au fost încadrate în baza art. art. 26, 42 alin. (3), 151 alin. (1) Cod penal, adică *pregătirea şi organizarea săvârşirii unei infracţiuni grave*.

3. Nefiind de acord cu sentinţa menţionată procurorul în Procuratura r-lui Călăraşi, Moţpan Ion, în termenul legal a atacat-o cu apel, solicitând casarea parţială a acesteia, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care inculpatul Ignat Ştefan să fie recunoscut vinovat şi condamnat în baza art. 26, 42 alin. (3), 151 alin. (1) Cod penal, şi să i se aplice pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat următoarele:

- pe parcursul urmăririi penale şi cercetării judecătoreşti inculpatul Ignat Ştefan nu şi-a recunoscut vinovăţia;
- în dezbateri judiciare, acuzatorul ţinând cont de probele acumulate şi luând în consideraţie gradul pericolului social al infracţiunii comise de acesta, care potrivit

art. 16 alin. (4) Cod penal se califică ca gravă, ținând cont că organizatorul este cel mai periculos subiect al participației, conform prevederilor art. 75 Cod penal, a solicitat aplicarea unei pedepse penale echitabile inculpatului Ignat Ștefan și izolarea lui de societate pe un termen de 5 ani;

- cu toate acestea instanța, s-a limitat la aplicarea unei pedepse prea blânde, de 5 ani închisoare cu suspendarea executării conform art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 5 ani;

- consideră apelantul, că pedeapsa aplicată în privința inculpatului Ignat Ștefan este inechitabilă în raport cu pedeapsa aplicată lui Cercasov Oleg, căruia instanța pentru aceeași faptă ce urma a fi realizată, i-a aplicat corect pedeapsă de 5 ani închisoare cu executare reală.

3.1. Inculpatul Cercasov Oleg în termenul legal a atacat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzută de art. 26 alin. (1), art. 151 Cod penal.

În argumentarea apelului declarat, inculpatul Cercasov Oleg a invocat următoarele:

- prima instanță a apreciat greșit și unilateral probele prezentate de acuzatorul de stat;

- declarațiile martorilor Poroseci Dumitru și Caleniuc (Badalica) Valeriu urmau a fi apreciate critic deoarece atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată ele au fost date cu scopul de a nu restitui sumele de bani împrumutate;

- declarațiile date în instanța de judecată de către partea vătămată Pisari Pavel nu conțin informații referitor la pregătirea în privința lui a careva atacuri sau infracțiuni, și a confirmat că cu soția lui Ignat Ștefan a avut unele conflicte neînsemnate legate de serviciu și numai la poliție i s-a adus la cunoștință acest fapt;

- declarațiile altor martori cum ar fi Pisari Călin și Pisari Augustin care au declarat în instanță, ca tata le-a comunicat despre pregătirea în privința sa a unui atac fapt înștiințat de poliție, și din spusele tatălui nimic nu a cunoscut despre acest fapt, și acesta informație era adusă la cunoștință organelor de drept de Poroseci Dumitru care era dator cu bani lui Cercasov Oleg;

- la fel a declarat și martorul Caleniuc Ana că, a aflat de la poliție că a fost o tentativă a doua persoane, soțul nu i-a comunicat nimic despre aceasta;

- prin urmare atât partea vătămată Pisari Pavel cât și martorii indicați în partea descriptivă a sentinței au declarat ferm că doar de la poliție au aflat că Ignat Ștefan și Cercasov Oleg ar fi planificat un atac împotriva lui Pisari Pavel care a fost denunțat de aceleași persoane, Poroseci Dumitru și Caleniuc Valeriu care erau în conflict cu Cercasov Oleg din motivul refuzului de a restitui banii împrumutați;

- atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată nu a fost stabilit faptul pregătirii de infracțiune care obligatoriu prezumă înțelegerea prealabilă a 2

persoane, nu a fost stabilită procurarea, fabricarea sau adoptarea mijloacelor ori instrumentelor sau crearea intenționată de condiții pentru săvârșirea atacului denunțat de Poroseci Dumitru, or în cadrul percheziţiilor efectuate nu au fost stabilite careva semne sau mijloace pentru pregătirea de infracţiune;

- prima instanță a apreciat incorect probele contrar prevederilor alin. (4) art. 101 Cod de procedură penală;

- la materialele cauzei penale cât și nemijlocit în cadrul cercetării judecătorești au fost anexate și stabilite mai multe documente care dovedesc faptul că nu a avut loc careva pregătire de infracţiune și anume: cererea adresată I.P Călărași din 14.03.2018; raportul ofițerului I. Rîpa din 29.03.2018 despre refuzul lui Poroseci Dumitru de a se prezenta; încheierea despre rezultatele examinării cererii lui Cersacov Oleg, în care se invocă că Poroseci Dumitru nu s-a prezentat;

A mai relatat apelantul, că în calitate de bănuit și învinuit nu a recunoscut faptul săvârșirii infracţiunii, iar în instanța de judecată a dat declaraţii veridice; urmărirea penală a fost pornită ilegal luându-se la bază Raportul șefului SII al IP Călărași care a fost înregistrat în Registru II (REI-2) precum că a parvenit o informație operativă neindicându-se familia persoanei care a prezentat informația dată și anume de la cine a parvenit această informație. Or, această informație urma să fie înregistrată conform prevederilor art. 262 Cod de procedură penală, și nu cade sub incidența alin.(3) al articolului menționat, deoarece nu a fost depistată nemijlocit de lucrătorii organului de urmărire penală ci a parvenit ca o informație operativă și urma să fie înregistrată corespunzător. Mai mult decât atât, Șeful al SII al IP Călărași nu este component al Organului de Urmărire Penală al IP Călărași și nu era în drept să întocmească procesul-verbal de constatare a infracţiunii din 15.03.2018 și să-l înregistreze în Registrul de evidență al sesizărilor cu privire la infracţiuni al IP Călărași, fapt ce confirmă cointeresarea și susținerea lui Poroseci Dumitru de către lucrătorii IP Călărași, cât și încălcarea flagrantă a procedurii procesual-penale la pornirea urmăririi penale pe acest caz.

Mai susține, că declarațiile date de către martorul Poroseci Dumitru în calitate de martor și în cadrul confruntării cu Cercasov Oleg din 21.03.2018 referitor la suma de bani sunt contradictorii, analogice fiind și declarațiile martorului Caleniuc (Badalica) Valeriu; declarațiile inculpatului Ignat Ștefan la faza de urmărire penală și în instanța de judecată referitor la lipsa a careva înțelegeri cu Cercasov Oleg sau pregătirea a careva atacuri în privința lui Pisari Pavel cât și mărturiile date de martorul Ignat Aliona referitor la acest caz.

3.2. Nefiind de acord cu sentința menționată avocatul Efros Valeri în numele inculpatului Ignat Ștefan și inculpatul Ignat Ștefan, în termenul legal au atacat-o cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În argumentarea apelului apărarea a invocat următoarele:

- în ședința judiciară s-a stabilit că Ignat Ștefan nu a propus lui Cercasov Oleg nemijlocit s-au prin intermediul altor persoane de a cauza careva leziuni corporale părții vătămate în general și în special prin intermediul careva acid, nu a propus careva recompense și nu a întreprins alte măsuri în vederea organizării pregătirii de infracțiunea imputată, astfel lipsindu-i intenția îndreptată cel puțin spre pregătirea infracțiunii date. Acest fapt se confirmă totalmente de către Cercasov Oleg, care nu are careva motive de ordin psihologic, material de a-l proteja pe Ignat Ștefan și a spune un neadevăr, cât și lipsa a careva probe (depistarea a careva substanțe acide în urma percheziției, intenția de procurare a astfel de substanțe și locul procurării, și nici denumirea concretă a substanței acide);

- Cercasov Oleg (căruia OUP nu i-a atribuit calitatea de autor, complice, etc., dar i s-a imputat ca infracțiune aparte, iar instanța doar în partea motivatoare a sentinței atribuindu-i calitatea de autor, astfel fiind o neconcordanță între partea descriptivă și dispozitiv), nu a contribuit la realizarea intenției vociferate de Ignat Ștefan, la fel în speță nefiind dovedită săvârșirea faptei de recrutare;

- din conținutul sentinței se deduce că conform art. 26 Cod penal, lui Ignat Ștefan i se impută pregătirea de infracțiune, înțelegerea prealabilă de a săvârși o infracțiune dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, infracțiunea nu și-a produs efectul. Apărarea consideră că însăși actul preparatoriu (pregătirea) infracțiunii incriminate lui Ignat Ștefan nu a avut loc, or, viața și sănătatea persoanei necesită un anumit gen de acte preparatorii pentru a atenta asupra lor (la caz determinarea tipului acidului, locul procurării, procurarea, stabilirea locului, timpului atentării, suprafeței corpului de aplicare a acidului, determinarea comportării jertfei etc.). Astfel, indiferent de percepția de către martorii Poroseci Dumitru și Badalica Valeriu a noțiunii date reieșind din gradul de cultură și nivelul de instruire a lor, OUP era obligat în stabilirea varietății, tipului acidului și consecințele aplicării, ori, prin audierea expertului Vodă Nicolae (f.d.94), acidul poate duce la consecințe grave, dar fără cunoașterea varietății acidului este imposibilă expunerea, ultimul încălcând art. 88 Cod de procedură penală.

Cu atât mai mult pentru o astfel de metodă de aplicare a leziunilor este indispensabil de stabilit și motivul aplicării anume a acestui gen de mutilare și de ce nu altul, fapt nestabilit de către organul de urmărire penală și neglijat de către instanța de judecată.

A menționat apărarea, că actele de pregătire (la caz înțelegerea prealabilă de a săvârși o infracțiune) constau în faptul că acestea nu sunt îndreptate nemijlocit spre atingerea urmării infracționale și de aceea nu prezintă un pericol nemijlocit pentru obiectul atentatului, ci doar creează posibilitatea reală de săvârșire a infracțiunii, care nu se materializează din cauze ce nu depind de voința subiectului. La caz, este absolut necesar ca înțelegerea prealabilă să aibă loc cu intenție directă, să creeze posibilitatea reală de săvârșire a infracțiunii, adică să fie realizată (recrutarea complicilor s-au realizarea înțelegerii între mai multe persoane în vederea săvârșirii

în comun a infracţiunii), având drept scop unic săvârşirea infracţiunii, însă fără începerea realizării, pentru a nu trece în tentativă. Momentul recrutării complicilor s-au înţelegerii între mai multe persoane în vederea săvârşirii în comun a infracţiunii nu a creat o posibilitate reală de săvârşire a infracţiunii, prin urmare nu a fost realizată, ori însăşi martorii invocă că imediat au refuzat, fapt constatat însă şi de OUP prin rechizitoriu, astfel asistăm la o eventuală tentativă de pregătire care este un absurd.

La compartimentul „cauze independente de voinţa făptuitorului" la depistarea cazului, apărarea atestă că numai după adresarea lui Cercasov Oleg la poliţie pe acţiunile lui Poroseci Dumitru (f.d.104), organul de urmărire penală s-a autosesizat, pe care apărarea o consideră drept o versiune înaintată de ultimul în autoapărarea sa şi luată drept reală de organul de urmărire penală. Prin urmare a fost şi voinţa parţială a unui făptuitor la descoperire şi care era convins că nu are ce tăinui, ori având timp suficient martorii Poroseci Dumitru şi Badalica Valeriu, nu s-au adresat de sine stătător, tăinuind adresarea (care din spusele lor i-a indignat) lui Cercasov Oleg.

În susţinerea poziţiei că fapta nu a fost comisă de inculpatul Ignat Ştefan, apărarea invocă şi faptul că divergenţele apărute între Ignat Aliona (soţia inculpatului Ignat Ştefan) şi Pisari Pavel (partea vătămată) au avut la bază aplanarea situaţiei exclusiv prin metode legale, adresările la organul superior, fapt care este menţionat şi de instanţă ca fiind efectuată anchetă de serviciu cât şi informarea organelor de resort (când a fost internată Ignat Aliona).

Astfel, nu poate să fie o pregătire de o infracţiune iluzorie neavând la bază motiv determinat obiectul nemijlocit a infracţiunii, locul, timpul, fără a mai vorbi despre o imposibilă existenţă a componenţei de infracţiune, ori, lipsa laturii subiective şi obiective a infracţiunii sunt evidente, Ignat Ştefan vociferând în discuţie o posibilă şi eventuală dorinţă de a-i aplica personal „vreo două peste cap" părţii vătămate Pisari Pavel (fapt pe care nu l-a negat).

Referitor la acţiunea civilă, apărarea reiterează că actele de pregătire (la caz înţelegerea prealabilă de a săvârşi o infracţiune) constau în faptul că acestea nu sunt îndreptate nemijlocit spre atingerea urmării infracţionale şi de aceea nu prezintă un pericol nemijlocit pentru obiectul atentatului, ci doar creează posibilitatea reală de săvârşire a infracţiunii. La caz este lipsă chiar şi crearea posibilităţii reale de săvârşire a infracţiunii.

În argumentarea prejudiciului atât partea vătămată cât şi martorii Pisari Calin şi Pisari Augustin care sunt fiii lui Pisari Pavel declară ca ultimul s-a adresat la medic şi a primit tratament, însă careva înscrisuri de acest gen nu au fost prezentate pentru a stabili durata tratamentului, frecvenţa adresărilor la medic, legătura cauzală, etc., iar instanţa cel mult în baza art. 387 Cod de procedură penală, urma a o admite în principiu, or, în speţă nu a fost demonstrată cauzarea suferinţelor psihice şi fizice prin fapta apelantului.

Relevă apărarea, că în sentinţa emisă instanţa a descris aparte noţiunile art. art. 26, 42, 151 Cod penal, ulterior constatând ca prin acţiunile sale Ignat Ştefan a comis infracţiunea prevăzută de art. 26, 42 alin. (3) şi art. 151 alin. (1) Cod penal, individualizată prin prisma elementelor constitutive prevăzute de Lege şi manifestată prin pregătirea şi organizarea săvârşirii unei infracţiuni grave.

Consideră apărarea, că acţiunile inculpatului nu au fost încadrate juridic, ori, neindicarea semnelor calificative conţinute în normele date (la art. 26 Cod penal, înţelegerea prealabilă de a săvârşi o infracţiune, ori, procurarea, fabricarea sau adaptarea mijloacelor ori instrumentelor, sau crearea intenţionată, pe altă cale, de condiţii pentru săvârşirea ei), (la art. 42 alin. (3) a organizat săvârşirea unei infracţiuni sau a dirijat realizarea ei, precum şi persoana care a creat un grup criminal organizai sau o organizaţie criminală ori a dirijat activitatea acestora), (la 151 alin. (1) vătămarea intenţionată gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii, care este periculoasă pentru viaţă ori care a provocat pierderea vederii, auzului, graiului sau a unui alt organ ori încetarea funcţionării acestuia, o boală psihică sau o altă vătămare a sănătăţii, însoţită de pierderea stabilă a cel puţin o treime din capacitatea de muncă, ori care a condus la întreruperea sarcinii sau la o desfigurare iremediabilă a feţei şi/sau a regiunilor adiacente) şi imputate anume inculpatului, aduc la o încadrare juridica iluzorie, specifică unui cerc nelimitat de persoane, ultimul (în caz de dovedire a vinovăţiei) fiind privat de dreptul de a răspunde doar pentru fapta comisă încălcându-se indiscutabil principiul caracterului personal al răspunderii penale, prevăzut la art. 6 al Codului penal.

Apărarea specifică că inculpatului Ignat Ştefan îi este incriminat art. 42 alin. (3) Cod penal, prin care este stipulat că se consideră organizator persoana care a organizat săvârşirea unei infracţiuni sau a dirijat realizarea ei, precum şi persoana care a creat un grup criminal organizat sau o organizaţie criminală ori a dirijat activitatea acestora. Prin urmare i se impută participaţia care constă în cooperarea cu intenţie a două sau mai multor persoane la săvârşirea unei infracţiuni intenţionate. În acest sens, înţelegerea prealabilă, a persoanelor, ce întrunesc semnele subiectului infracţiunii, privind săvârşirea faptei prejudiciabile, este apreciată de teoria şi practica penală drept moment de apariţie a participaţiei. Făcându-se referire la alin. (3) art. 42 Cod penal, în lipsa unui coautorat, se conchide imputarea unei participaţii complexe.

Participaţia complexă, prevăzută în art. 45 alin. (1) Cod penal, poate să se realizeze în cazul participării la săvârşirea infracţiunii, pe lângă autor, şi a organizatorului. În cazul participaţiei complexe (art. 45 alin. (1) Cod penal), organizatorul pune la cale infracţiunea, iar autorul o execută nemijlocit.

Susţine că la capitolul dat se evidenţiază o neconcordanţă între circumstanţele de fapt imputate şi pedeapsa stabilită. Atât în învinuirea înaintată, solicitarea procurorului în instanţă, cât şi condamnarea lui Cercasov Oleg este doar în baza art. art. 26, 151 alin. (1) Cod penal, fără indicarea careva forme de participaţie s-au

atribuirea unei calităţi ca participant, prevăzute de art. 42, prin urmare are o învinuire de sine stătătoare de participaţie, în rechizitoriu şi sentinţă indicându-se că ultimul a fost determinat de Ignat Ştefan contra sumei de 50000 lei să identifice persoana care să execute infracţiunea.

3.3. Nefiind de acord cu sentinţa menţionată partea vătămată Pisari Pavel în termenul legal a atacat-o cu apel, solicitând casarea sentinţei în latura civilă, cu pronunţarea unei noi hotărâri prin care a admite acţiunea civilă integral.

În argumentarea apelului declarat, partea vătămată a invocat următoarele:

- cu toate că a fost dovedită vina inculpaţilor de comiterea infracţiunii comise de aceştia împotriva părţii vătămate, care a fost îndreptată asupra vieţii şi sănătăţii sale, ultimii nu au recunoscut vina, nu au conştientizat fapta social periculoasă comisă împotriva vieţii omului. La fel nu au cerut scuze pentru fapta comisă. Astfel comportamentul acestora nu întrunesc careva circumstanţe atenuante pentru inculpaţi în vederea reducerii cuantumului din prejudiciul moral solicitat;
- consideră că prima instanţă neîntemeiat a diminuat cuantumul prejudiciului moral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 11 februarie 2020 apelurile au fost respinse ca nefondate şi menţinută sentinţa.

4.1. În argumentarea soluţiei pronunţate instanţa de apel a reţinut, că prima instanţă a stabilit în mod corect situaţia de fapt şi vinovăţia inculpaţilor care a fost dovedită cu certitudine şi fără echivoc, dând faptei săvârşite încadrarea juridică corectă.

Astfel, deşi inculpaţii Cercasov Oleg şi Ignat Ştefan nu au recunoscut vina, instanţa de apel a reţinut că vinovăţia acestora se confirmă prin următoarele probe analizate şi apreciate de instanţa de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală: declaraţiile părţii vătămate Pisari Pavel (f.d. 184-185 vol. I); declaraţiile martorilor Ignat Aliona (f.d.195-196 vol. I); Poroseci Dumitru (f.d. 197-199 vol. I); Pisari Călin (f.d. 216-217 vol. I); Pisari Augustin (f.d.214-215 vol. I); Caleniuc Ana (f.d. 8-9 vol. II); Caleniuc (Badalica) Valeriu (f.d. 222-223 vol.I), conţinutul procesului-verbal de audiere a părţii vătămate Pisari Pavel, conţinutul procesului-verbal de audiere a martorului Poroseci Dumitru, conţinutul procesului-verbal de audiere a martorului Badalica Valeriu, conţinutul procesului-verbal de audiere a martorului Caleniuc Ana, conţinutul procesului-verbal de audiere a martorului Ignat Aliona, conţinutul proceselor-verbale de confruntare dintre învinuitul Cercasov Oleg şi martorului Poroseci Dumitru şi conţinutul proceselor-verbale de confruntare dintre învinuitul Cercasov Oleg şi martorul Badalica Valeriu, conţinutul descifrărilor telefonice care demonstrează că Ignat Ştefan l-a contactat pe Cercasov Oleg, iar Cercasov Oleg l-a contactat pe Poroseci Dumitru - probe care au fost cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată, care corelează, sunt pertinente şi concludente şi confirmă vinovăţia persoanelor în comiterea infracţiunii.

În concluzie, instanţa de apel a stabilit că prima instanţă a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, veridicităţii şi coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăţia inculpatului Cercasov Oleg în baza art. art. 26, 151 alin. (1) Cod penal, pregătirea săvârşirii unei infracţiuni grave, precum şi vinovăţia lui Ignat Ştefan în baza art. art. 26, 42 alin. (3), 151 Cod penal, adică pregătirea şi organizarea săvârşirii unei infracţiuni grave.

Cu referire la prevederile art. 26 alin. (1) Cod penal, privind crearea condiţiilor pentru săvârşirea infracţiunii şi întreruperea actelor de pregătire din cauze independente de voinţa făptuitorului, instanţa de apel a menţionat că caracterul intenţionat al actelor de pregătire constituie semnele subiective ale pregătirii de infracţiune. Din felul în care se manifestă actele de pregătire, ele pot fi de natură intelectuală ori materială. Un act de pregătire de natură intelectuală poate fi înţelegerea prealabilă de a săvârşi o infracţiune.

Actele de pregătire de natură materială constau din procurarea, fabricarea sau adaptarea mijloacelor ori a instrumentelor în vederea săvârşirii infracţiunii. Alin. (1) art. 26 Cod penal, nu a enumerat în mod exhaustiv toate actele posibile de pregătire de infracţiune. Prin expresia sau crearea intenţionată, pe altă cale, de condiţii pentru săvârşirea ei legiuitorul a recunoscut că orice acte de pregătire efectuate cu scopul săvârşirii infracţiunii cad sub incidenţa art. 26 alin. (1) Cod penal. Aceste acte de pregătire pot fi de natură intelectuală (procurarea de informaţii şi de date privitoare la săvârşirea infracţiunii, plănuirea infracţiunii şi repartizarea rolurilor între participanţi, înţelegerea prealabilă cu alte persoane de a procura sau comercializa bunurile furate etc.) şi de natură materială (pregătirea unor ascunzişuri pentru tăinuirea uneltelor infracţiunii, bunurilor furate etc., pregătirea unor documente personale false pentru a evita identificarea după săvârşirea infracţiunii etc.).

Latura obiectivă a pregătirii de infracţiune are un şir de particularităţi: Actele de pregătire nu fac parte din latura obiectivă a infracţiunii ce se pregăteşte şi sunt exterioare acesteia. Ele numai creează condiţii pentru săvârşirea infracţiunii.

Actele de pregătire nu lezează nemijlocit obiectul infracţiunii zămislite. În cazul actelor de pregătire, de exemplu, a furtului, patrimoniul victimei presupuse nu este lezat, însă se creează o stare de pericol potenţială pentru această valoare socială ocrotită de legea penală.

Actele de pregătire, nefiind obligatorii, sunt posibile la toate infracţiunile intenţionate.

Actele de pregătire pot fi pedepsite numai în cazul în care „din cauze independente de voinţa făptuitorului, infracţiunea nu şi-a produs efectul”.

Prin expresia din alin. (1) art. 26 Cod penal, infracţiunea nu şi-a produs efectul se înţelege că actele de pregătire nu au ajuns până la etapa începerii tentativei sau în cazul infracţiunilor cu componenţe formale - până la săvârşirea primei acţiuni ce constituie latura obiectivă a acestor componenţe de infracţiuni. În atare cazuri

infracţiunea trebuie să nu-şi producă efectul din motive independente de voinţa făptuitorului.

Latura subiectivă a pregătirii de infracţiune constă în caracterul ei intenţionat. Mai mult, în cazul pregătirii de infracţiune făptuitorul acţionează cu intenţie directă. El îşi dă seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor de pregătire a infracţiunii, prevede posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile de pe urma infracţiunii pe care o pregăteşte şi doreşte să săvârşească această infracţiune. Infracţiunile din imprudenţă nu pot să apară sub formă de acte de pregătire.

La fel, având în susţinere prevederile art. 42 alin. (3), 151 alin. (1) Cod penal, instanţa de apel a conchis că circumstanţele de fapt stabilite s-au confirmat în acţiunile inculpaţilor.

Ca urmare, instanţa de apel a respins argumentele apărării precum că în acţiunile lui Cercasov Oleg şi Ignat Ştefan nu se întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii, considerând că acestea sunt vădit nefondate, fiind întemeiate pe aprecierea subiectivă a probelor şi care constituie o formă de apărare în vederea eschivării de la răspunderea penală.

Instanţa de apel a constatat că, în speţă a fost demonstrat cu certitudine motivul săvârşirii infracţiunii, de răzbunare, în contextul relaţiilor ostile manifestate de către partea vătămată în calitate de persoană cu funcţie de răspundere şi ierarhic superior către soţia lui Ignat Ştefan, pe nume Ignat Aliona, ultima în calitate de salariat şi subordonat, şi viceversa, care durau în timp şi erau cunoscute părţilor în proces, circumstanţe care au determinat inclusiv desfăşurarea unei anchete de serviciu în privinţa părţii vătămate, Pisari Pavel şi a Alionei Ignat.

Totodată instanţa de apel a apreciat critic declaraţiile martorului Ignat Aliona în partea în care susţine că învinuirea înaintată lui Ignat Ştefan şi Cercasov Oleg ar fi fost înaintată în scop de răzbunare, ori, aceasta este în relaţii de căsătorie cu Ignat Oleg, şi, fiind în relaţii ostile cu partea vătămată, or în această parte declaraţiile sunt făcute în scop de apărare a soţului, acestea fiind vădit nefondate şi totodată combătute prin probele admisibile, pertinente şi concludente cercetate supra.

Din analiza probelor instanţa de apel a reţinut că, la 10 martie 2019, Poroseci Dumitru l-a contactat pe Ignat Ştefan, pentru a discuta, în aceeaşi zi Ignat Ştefan l-a telefonat pe Cercasov Oleg, iar Cercasov Oleg la rândul său pe Poroseci Dumitru şi l-a întrebat, de ce caută probleme, circumstanţe care confirmă legătura existentă între Ignat Ştefan în calitate de organizator şi autor, Cercasov Oleg în calitate de autor şi Poroseci Dumitru, în calitate de persoană în privinţa căreia Cercasov Oleg şi Ignat Ştefan au întreprins acţiuni de a determina pe ultimul la comiterea unei infracţiuni grave prin aplicarea violenţei şi stropirea cu acid.

Instanţa de apel a mai reţinut comportamentul post-infracţional al lui Cercasov Oleg, care, întru tăinuirea urmelor infracţiunii şi a justifica discuţiile dintre acesta şi Poroseci Dumitru, la 13 martie 2019 a telefonat la poliţie şi depus o plângere, invocând precum că a fost ameninţat de ultimul, astfel încât, la 16 martie

2018 data la care a fost pornită urmărirea penală, inculpații cunoșteau deja că Poroseci Dumitru poate să-i divulge la organele de drept.

Instanța de apel a respins argumentele apărării privitor la faptul că declarațiile martorilor Poroseci Dumitru și Badalica Valeriu ar fi false și determinate de datoriile avute față de Cercasov Oleg, ori, martorii în cauză au fost preveniți de răspundere penală pentru dare cu bună - știință de declarații false, consecințe legale care sunt mult mai grave și de care martorii sunt conștienți în raport cu pretinsa intenție de răzbunare, din motiv de nerestituire a datoriilor invocate.

La fel, au fost apreciate ca nefondate argumentele lui Cercasov Oleg precum că Poroseci Dumitru intenționează de a se răzbuna pe dânsul, privitor la propunerea sa ca să-i aplice lovituri și să-l stropească cu acid pe Pisari Pavel contra unei sume bănești, ori, în cazul în care nu ar fi existat asemenea convorbire și nu ar fi fost înaintată o astfel de propunere, la 16 martie 2018 când a fost audiat pentru prima dată în prezentul proces, de unde putea martorul Poroseci Dumitru să cunoască că organizatorul infracțiunii este Ignat Ștefan și că eventuala victimă urma să fie Pisari Pavel, șeful de la autogară, circumstanțe care sunt confirmate prin declarațiile martorilor Caleniuc (Badalica) Valeriu și Caleniuc Ana.

Astfel, argumentul lui Cercasov Oleg precum că nu a fost la domiciliul lui Badalica Valeriu și nu i-a propus să întreprindă careva acțiuni de stropire cu acid este unul de apărare, în scop de evitare a răspunderii penale, fiindcă acest fapt a fost contrazis și de Caleniuc Ana, soția lui Badalica Valeriu care a confirmat că în una din zilele lunii martie 2018 la poarta domiciliului lor a venit Cercasoav Oleg și a discutat cu soțul Valeriu, acesta revenind la domiciliu enervat din cauza discuției avute. Context în care se atestă că, soția lui Badalica Valeriu nu este în careva relații de conflict cu inculpații și nu există temei de a considera că minte.

Instanța de apel a reținut existența contradicțiilor dintre declarațiile făcute de către Cercasov Oleg și Ignat Ștefan, din care, până la urmă, s-a constatat că, Ignat Ștefan a recunoscut că a discutat cu Cercasoav Oleg referitor la relațiile dintre Ignat Aliona și șeful ei, Pisari Pavel, mai mult, acesta fiind în apropierea lor, Ignat Ștefan a indicat direct la Pisari Pavel, invocând că trebuie să se controleze, ca să nu-l lovească Pisari Pavel.

În același timp, argumentul lui Ignat Ștefan că nu i-a spus lui Cercasov Oleg să găsească autor o persoană care să-l stropească pe față cu acid pe Pisari Pavel contra unei recompense a fost combătut, ori, dacă nu exista astfel de discuție între el și Cercasov Oleg, ultimul nu avea să le propună recompensă eventualilor autori, Badalica Valeriu și Poroseci Dumitru, iar Cercasov Oleg nu avea să cunoască viitoarea victimă, Pisari Pavel, ce urma a fi stropită cu acid.

De asemenea au fost apreciate critic argumentele apărării privitor la discuțiile prietenești dintre Ignat Ștefan și Cercasov Oleg, ori, având în vedere caracterul sistematic și consecutiv în timp raportat la perioada preinfracțională și postinfracțională, convorbirile telefonice confirmă legătura dintre Ignat Ștefan și

Cercasov Oleg și circumstanțele în care a fost pregătită comiterea unei infracțiuni grave anume în contextul relațiilor ostile dintre partea vătămată și soția lui Ignat Ștefan, Ignat Aliona, și din motive de răzbunare, care confirmă intenția directă manifestată de către Ignat Ștefan și Cercasov Oleg în comiterea infracțiunii.

Nerecunoașterea vinei de către inculpații Ignat Ștefan și Cercasov Oleg, a fost apreciată de către instanța de apel ca o metodă de apărare, de eschivare de la răspundere penală și un drept de a nu se auto încrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale deoarece este un drept a-l său, iar vinovăția lui trebuie să fie dovedită de către acuzatorul de stat prin probe.

4.2. La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a menționat că, prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Ignat Ștefan și Cercasov Oleg se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

În conformitate cu prevederile art. art. 76, 77 Cod penal, s-a stabilit lipsa circumstanțelor atenuante și prezența agravantei, comiterea infracțiunii în stare de recidivă, astfel în temeiul sentinței Judecătoriei Călărași a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, fiind eliberat înaintate de termen - cu 1 an și 4 luni la 14 iunie 2013, astfel că, în momentul comiterii infracțiunii având antecedente penale nestinse.

A mai reținut instanța de apel, că prima instanță a dat apreciere prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, apreciind în cumul circumstanțele cauzei penale, având în vedere faptul că, la data comiterii infracțiunii prevăzute la art. 26, 151 alin. (1) Cod penal, sancțiunea acestei norme prevedea pedeapsa cu închisoare de la 5 la 10 ani, ținând cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, precum și de faptul că persoana a comis recidivă periculoasă, fiindu-i aplicată pedeapsa cu închisoare și fiind anterior eliberat înainte de termen, care nu au asigurat realizarea scopului Legii penale, iar la data judecării cauzei nu și-a recunoscut vinovăția, nu se căiește de comiterea infracțiunii și respectiv, nu și-a revăzut comportamentul în societate, prima instanță corect ajungând la concluzia că este echitabil să aplice în privința lui Cercasov Oleg pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, care va atinge scopul pedepsei și va contribui la corectarea persoanei.

În vederea individualizării și aplicării pedepsei în privința lui Ignat Ștefan, în conformitate cu art. 76 și art. 77 Cod penal, s-a atestat lipsa circumstanțelor

atenuante, instanța de apel reținând că în temeiul art. 83 Cod penal, organizatorul, instigatorul și complicele la o infracțiune, prevăzută de legea penală, săvârșită cu intenție se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor.

Astfel, în opinia instanței de apel prima instanță întemeiat a concluzionat că este echitabil să aplice în privința lui Ignat Ștefan pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani, care va atinge scopul pedepsei și va contribui la corectarea persoanei, corect aplicând în privința acestuia și prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat cu privire la aplicarea în privința lui Ignat Ștefan a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În acest sens instanța de apel a menționat, că soluția primei instanțe își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Ignat Ștefan, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probă de 5 ani, va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său și relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, integritatea corporală sănătatea persoanelor.

4.3. Cu referire la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, Pisari Pavel, instanța de apel a reținut că aceasta a solicitat încasarea în mod solidar din contul lui Cercasov Oleg și al lui Ignat Ștefan a sumei de 200000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În sensul dat instanța de apel a considerat că cerințele înaintate de partea vătămată Pisari Pavel sunt neîntemeiate, iar cererea privind încasarea prejudiciului moral solicitat în mărime de 200000 lei, fiind una exagerată.

Având în vedere circumstanțele în care a fost comisă fapta prejudiciabilă, de etapa infracțională, precum și faptul că, până la judecarea cauzei în fond, Cercasov Oleg și Ignat Ștefan nu au întreprins careva acțiuni în vederea reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, de circumstanțele obiective care indică asupra stării de frică cauzate părții vătămate prin acțiuni de pregătire a unei infracțiuni grave, de efectele acestei stări de frică asupra persoanei și stării sale de sănătate fizică și psihică, prima instanță corect a ajuns la concluzia să admită parțial acțiunea civilă și să încaseze în mod solidar din contul lui Cercasov Oleg și din contul lui Ignat Ștefan în beneficiul lui Pisari Pavel suma de 20000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, în rest pretențiile părții civile privind compensarea prejudiciului moral fiind pasibile respingerii ca vădit disproporționate.

În același timp, având în vedere reprezentarea părții vătămate recunoscute în calitate de parte civilă, de către avocatul Budu Pavel, instanța de apel a considerat că prima instanță a considerat echitabil a încasa în mod solidar din contul lui Cercasov Oleg și Ignat Ștefan în beneficiul lui Pisari Pavel suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, fapt confirmat prin bonul de plată pl 967964 din

27 iunie 2018, necesare și rezonabile în raport cu complexitatea prezentei cauze și participarea reprezentantului în ședința de judecată în interesele reprezentatului.

5. Avocatul Vițu Anatolie în numele inculpatului Cercasov Oleg, în termenul prevăzut de lege, a declarat recurs ordinar solicitând casarea hotărârilor instanțelor de fond cu pronunțarea unei hotărâri privind achitarea lui Cercasov Oleg, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Invocând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, apărarea menționează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel, îndeosebi nu a fost dată apreciere argumentelor conținute în pct. 12-14 din apel.

Astfel apărarea reiterează, că potrivit prevederilor art. 26 Cod penal, se consideră pregătire de infracțiune înțelegerea prealabilă de a săvârși o infracțiune, procurarea, fabricarea sau adaptarea mijloacelor ori instrumentelor, sau crearea intenționată, pe altă cale, de condiții pentru săvârșirea ei dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, infracțiunea nu și-a produs efectul. Răspunderii penale și pedepsei penale sunt supuse numai persoanele care au săvârșit pregătirea unei infracțiuni mai puțin grave, grave, deosebit de grave sau excepțional de grave.

Remarcă faptul că în Ordonanța de pornire a urmăririi penale, în Ordonanța de punere sub învinuire, în rechizitoriu cât și în sentința de condamnare, lui Cersacov Oleg și lui Ignat Ștefan nu a fost indicat din care cauze independente de voința făptuitorilor infracțiunea nu și-a produs efectul, sau poate cineva s-a refuzat de careva acțiuni ilegale fapt ce urma a fi stabilit de organul de urmărire penală, concretizat ulterior de procuror și verificat acest fapt sub toate aspectele cu darea unei aprecieri de către instanța de judecată din punct de vedere al pertinenței și veridicității a unei informații operative și care nu împiedica procurorul de a o desecretiza și a-i da o conotație procesual-penală. Or, în situația în care cet. Poroseci Dumitru și Badalica Valeriu se prezumă că au fost pregătiți de Cercasov Oleg, de a comite o infracțiune în privința lui Pisari Pavel și nu este stabilit în ce mod ei au renunțat benevol de a săvârși această infracțiune, atunci ultimii urmau a fi liberați de răspundere penală conform art. 56 Cod penal, deoarece au renunțat la ducerea la capăt a pregătirii infracțiunii, fapt ce nu a avut loc, fiind inițial audiați în calitate de martori de către Organul de urmărire penală.

Consideră apărarea, că instanța de apel era obligată să se pronunțe și referitor la „înțelegerea prealabilă" a inculpaților, la stabilirea promptă a laturii obiective a infracțiunii incriminate „Pregătirea de infracțiune," însă în decizie nu s-a făcut o analiză sau o argumentare din care considerente sunt respinse sau apreciate ca neîntemeiate argumentele apărării.

Este de opinia că atât prima instanță cât și instanța de apel nu au verificat și faptul dacă inculpații Ignat Ștefan și Cercasov Oleg ar fi putut renunța benevoi de

săvârşirea infracţiunii atât prin formă pasivă cât şi formă activă, elemente obligatorii pentru stabilirea pregătirii de infracţiune.

La baza acuzării au stat declaraţiile martorilor Poroseci Dumitru şi Badalica Valeriu în privinţa cărora există dubii rezonabile, după cum rezultă nemijlocit şi declaraţiile acestora, referitor la suma de bani propusă cât şi faptul că, ambii sunt datori cu anumite sume de bani lui Cercasov Oleg, confirmate de însăşi martorii indicaţi, şi calitatea de bună credinţă a acestora decade cu caracterul veridic al declaraţiilor. Or, în opinia apărării Poroseci Dumitru a inventat situaţia care i-ar fi propus-o Cercasov Oleg, antrenându-l în acest scop şi pe Caleniuc (Badalica) Valeriu cu care la fel sunt în relaţii ostile, şi cu înştiinţarea şi suportul unor colaboratori ai IP Călăraşi în scopul pornirii unei cauze penale au dorit să se răzbune pe faptul că, Cercasov Oleg, a solicitat restituirea datoriilor şi a depus la 14.03.2018 în acest scop o cerere la IP Călaraşi.(f.d. 105-108).

Susţine recurentul că organele de urmărire penală nu au efectuat o analiză legală a situaţiei adevărate şi determinarea dacă a avut loc de „facto" o faptă infracţională din partea inculpaţilor, iar instanţele de fond prin evaluarea greşită a probelor şi anume a declaraţiilor martorilor de bază a acuzării Poroseci Dumitru şi Badalica Valeriu care au o influenţă hotărâtoare asupra soluţiei cauzei, a admis o eroare de fapt, care a afectat soluţia instanţei că, ar fi fost pregătită o infracţiune împotriva presupusei părţi vătămate Pisari Pavel.

Relevă apărarea, că din conţinutul componenţei de infracţiune prevăzută la art. 26 Cod penal, rezultă că actele de pregătire urmează să includă anumite condiţii obligatorii pentru ca o faptă să fie determinată ca pregătire de infracţiune şi anume: înţelegerea prealabilă de a săvârşi o infracţiune procurarea, fabricarea sau adoptarea mijloacelor or instrumentelor, sau crearea intenţionată, pe altă cale de condiţii pentru săvârşirea ei dacă, din cauze independente de voinţa făptuitorului, infracţiunea nu şi-a produs efectul. Această activitate trebuie să fie caracterizată de anumite semne obiective şi subiective şi ele pot fi de natură intelectuală şi materială.

Astfel consideră, că atât la urmărirea penală, ulterior în instanţa de fond nu a fost stabilit faptul înţelegerii prealabile între Cercasov Oleg cu Ignat Ştefan privind cauzarea leziunilor corporale părţii vătămate Pisari Pavel, şi anume este stabilit lipsa unor înscrisuri, a unor înregistrări telefonice, lipsa unor mesaje pe reţelele de socializare, lipsa unor declaraţii a martorilor în acest sens, nestabilirea de către organul de urmărire penală şi de către instanţă a unei cooperări cu intenţie a inculpaţilor care este o condiţie obligatorie a laturii subiective de participaţie la săvârşirea infracţiunii.

Or, semnului obligatoriu de natură intelectuală „înţelegerea prealabilă" de stabilire a componenţei de infracţiune prevăzut la art. 26 Cod penal nu i s-a dat o descriere legală şi nu se regăseşte în sentinţa de condamnare.

La fel nu au fost stabilite actele de natură materială care constau din procurarea, fabricarea sau adoptarea mijloacelor ori a instrumentelor în vederea

săvârşirii infracţiunii de către inculpaţi. Or, în baza acţiunilor de urmărire penală „percheziţia” efectuate la domiciliul inculpaţilor din 16 martie 2018 nu au fost stabilite careva mijloace inclusiv substanţa „acid” pentru săvârşirea infracţiunii incriminate lor (f.d. 16, 17, 21, 22) şi nici careva sume de bani reieşind din declaraţiile contradictorii ale martorilor Poroseci Dumitru şi Badalica Valeriu care le-au fi fost propuse lor.

Pentru stabilirea componenţei de infracţiune prevăzută la art. 26 Cod penal este necesară stabilirea laturii obiective a infracţiunii date, care are mai multe particularităţi:

a) Pregătirea obiectelor sau armelor necesare pentru comiterea infracţiunii de „Pregătirea de infracţiune”, însă astfel de arme sau obiecte nu au fost stabilite;

b) Crearea unei stări de pericol potenţial a unei valori sociale ocrotite de lege, însă careva pericol potenţial al sănătăţii sau vieţii părţii vătămate Pisari Pavel comis de către inculpaţi nu a fost stabilit,

c) Actele de pregătire trebuie să fie săvârşite numai de persoana care are nemijlocit intenţia de a săvârşi infracţiunea ca autor sau cooautor, în caz când ele sunt înfăptuite de altă persoană decât autorii sau coautorii, constituie acte de complicitate alin. (5) art. 42 Cod penal, însă conform sentinţei şi deciziei inculpaţii nu au fost condamnaţi cu aplicarea prevederilor art. 42 Cod penal,

d) Actele de pregătire pot fi pedepsite numai în cazul în care „din cauze independente de voinţa făptuitorului”, infracţiune nu şi-a produc efectul.

Potrivit alin. (1) art. 26 Cod penal, „infracţiunea nu şi-a produs efectul” se înţelege că actele de pregătire nu au ajuns până la etapa începerii tentativei sau în cazul infracţiunilor cu componenţe formale până la săvârşirea primei acţiuni ce constituie latura obiectivă a acestor componenţe de infracţiune, iar careva acte de pregătire direct indicate în conţinutul componenţei menţionate de infracţiune Cercasov Oleg nu a întreprins.

Prin urmare conform materialelor cauzei penale lui Cercasov Oleg, nu i-a fost încriminată săvârşirea infracţiunii în calitate de autor, coautor sau în calitate de complice, element obligatoriu pentru existenţa laturii obiective a componenţei de infracţiune prevăzută la art. 26 Cod penal, iar conform prevederilor art. 52 Cod penal se consideră componenţă de infracţiune doar în cazul stabilirii tuturor semnelor obiective şi subiective stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

Constată apărarea că, în lipsa laturii obiective a infracţiunii prevăzută la art. 26 alin. (1) Cod penal, această componenţă de infracţiune a fost incriminată ilegal inculpaţilor, aceştia urmând a fi achitaţi.

6. Inculpatul Cercasov Oleg, în termenul prevăzut de lege a declarat recurs, solicitând casarea hotărârilor instanţelor de fond cu pronunţarea unei hotărâri de achitare, din motiv că nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii.

Invocând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, inculpatul punctează aceleaşi argumente care au fost desfăşurate în recursul declarat de către avocatul său, Viţu Anatolie.

7. Tot în termenul prevăzut de lege, avocatul Efros Valeri în numele inculpatului Ignat Ştefan declară recurs ordinar, solicitând casarea sentinţei şi a deciziei cu pronunţarea unei hotărâri de achitare, din motiv că nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii.

Invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 8) Cod de procedură penală, apărarea menţionează următoarele argumente:

Referitor la lipsa faptului infracţiunii (*iar în cazul când ar fi existat faptul infracţiunii*) - fapta nu a fost săvârşită de inculpat

În sensul art. 26 Cod penal este absolut necesar ca înţelegerea prealabilă prevăzută la articolul dat să aibă loc cu intenţie directă, să creeze posibilitatea reală de săvârşire a infracţiunii, adică să fie realizată, fapt care nu a avut loc deoarece martorii invocă că au refuzat, au luat în derâdere propunerea lui Cercasov Oleg.

Instanţa de apel nu s-a pronunţat făcând referire la probele existente dacă a fost realizată înţelegerea prealabilă de recrutare a persoanelor, nici pe faptul percepţiei reale de către martori şi partea vătămată a eventualei presupuse recrutări. De asemenea nu s-a expus care sunt cauzele independente de voinţa făptuitorului, pentru care infracţiunea să nu-şi producă efectul, ori de către apărare s-a invocat că învinuirea de fapt este versiunea martorului Poroseci Dumitru luată în apărarea s-a în cazul când a fost depusă plângere la poliţie de către Cercasov Oleg.

Instanţa de apel s-a limitat doar la descrierea art. 26 Cod penal şi comentariului acestei norme, fără a argumenta existenţa acestei infracţiuni prin prisma probelor prezentate de procuror.

Instanţa de apel era obligată să se pronunţe motivat referitor la „înţelegerea prealabilă" a inculpaţilor sau la „crearea intenţionată, pe alta cale „de condiţii" pentru săvârşirea ei, însă în decizie nu s-a făcut o analiză sau o argumentare din care considerente sunt respinse sau apreciate ca neîntemeiate argumentele apărării.

La capitolul cauze independente de voinţa făptuitorului, infracţiunea nu şi-a produs efectul, apărarea menţionează că anume Cercasov Oleg s-a adresat la poliţie cu plângere împotriva lui Poroseci Dumitru, iar ultimul în autoapărare a înaintat versiunea preluată de poliţie, iar dacă nu ar fi fost adresarea lui Cercasov Oleg era lipsă şi dosarul în cauza.

Totodată unul din motivele apărării a fost că chiar şi în cazul când inculpatul Cercasov Oleg ar fi presupus posibilitatea delegării careva acţiuni din partea lui Ignat Ştefan şi ar fi mers la martorii indicaţi cu careva propuneri, suntem în prezenţa unui exces de autor, iar instanţa de apel nu s-a pronunţat în general.

Referitor la lipsa laturii obiective şi subiective a infracţiunii care fac imposibilă existenţa componenţei de infracţiune, menţionează că în cererea de apel a fost invocat faptul că Ignat Ştefan vociferând în discuţie o posibilă şi eventuală

dorinţă de a-i aplica personal „vre-o doua peste cap” parţii vătămate Pisari Pavel, fapt pe care cinstit nu l-a negat, nu putea să genereze în conştiinţa lui o posibilă derulare a circumstanţelor, inclusiv cu inventarea a careva acid, nefiind deslușit un aspect volitiv conştient îndreptat spre vătămarea intenţionată gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Cu referire la latura obiectivă menţionează, că actele de pregătire trebuie să fie săvârşite de persoana care are nemijlocit intenţia de a săvârşi infracţiunea ca autor sau coautor al ei. Atunci când ele sunt înfăptuite de altă persoană, decât autorul sau coautorul, constituie acte de complicitate (alin. (5) art. 42 Cod penal).

Prin urmare, organizator imputat inculpatului Ignat Ştefan prevăzut la alin. (3) art. 42 Cod penal, la actele de pregătire – în general este lipsă.

Referitor la lipsa percepţiei din partea martorilor indirecţi şi părţii vătămate de pregătire reală a infracţiunii incriminate şi lipsa careva probe directe şi denaturarea probelor indirecte, cât şi obţinerea aşa numitor probe prin violenţă, menţionează recurentul, că în cererea de apel a fost invocat faptul că: conform depoziţiilor martorului Caleniuc (Badalica) Valeriu, ultimul a indicat că Cercasov Oleg este un om inofensiv şi nu l-a luat în serios. Pe acest caz, ambii împreună cu Poroseci Dumitru au făcut glume pe seama lui Cercasov Oleg în legătură cu acest caz, iar partea vătămată a considerat că nu Ignat Ştefan a organizat, dar soţia acestuia, care este capabilă de aşa ceva, iar Poroseci Dumitru a declarat că a obţinut de la Cercasov Oleg numele lui Ignat Ştefan, prin folosirea forţei fizice „la apucat de gât” cu care ulterior a vrut să se întâlnească – argumente la care instanţa de apel nu s-a pronunţat.

Referitor la neîncadrarea individualizată juridic a faptelor inculpatului Ignat Ştefan, susţine că instanţa de apel nu numai că nu s-a expus la corectitudinea indicării în sentinţă doar a normelor generale prevăzute de art. 26 şi 151 Cod penal, fără indicarea semnelor calificative din normele date care se referă doar la inculpatul Ignat Ştefan, dar repetă acelaşi lucru în decizie şi concluzionează ca fapta comisă de către Ignat Ştefan întruneşte elementele constitutive prevăzute la art. 26, 42 alin. (3), 151 alin. (1) Cod penal, încălcând principiul caracterului personal al răspunderii penale.

Referitor la lipsa participaţiei în general şi în special prin neîncadrarea acţiunilor inculpatului Cercasov Oleg prin prisma art. 42 Cod penal, apărarea a evidenţiat că atât în învinuirea înaintată, în solicitarea procurorului, cât şi condamnarea lui Cercasov Oleg este doar în baza art. 26, 151 alin. (1) Cod penal, fără indicarea a careva forme de participaţie sau atribuirea unei calităţi ca participant, prevăzute de art. 42 Cod penal. Prin urmare are o învinuire de sine stătătoare de participaţie, însă asupra acestui motiv, instanţa nu s-a pronunţat, mai ales că la actele de pregătire nu poate exista în genere organizator. Mai mult instanţa de apel îi atribuie lui Ignat Ştefan şi calitatea de autor prevăzută la art. 42 alin. (2) Cod

penal, neincriminată de organul de urmărire penală, fapt care denotă depășirea limitelor acuzării şi judecării cauzei prevăzută la art. 325 Cod de procedură penală.

Referitor la chestiuni de ordin procedural a relatat că în declaraţiile martorilor de bază ai acuzării Poroseci Dumitru şi Badalica Valeriu au fost scoase în evidenţă mari divergenţe, iar apărătorii ambilor inculpaţi au invocat necesitatea audierii repetate în instanţa de apel a martorilor menţionaţi, cererea fiind respinsă şi instanţa de apel şi-a întemeiat concluziile inclusiv pe depoziţiile ultimilor date în prima instanţă.

Referitor la formarea completului în instanța de apel, apărarea consideră că înlocuirea unui judecător din complet plecat din motivul eliberării din funcţie în condiţiile legii cu un alt judecător la etapa ultimului cuvânt a doar unuia din inculpaţi, urma sa genereze reluarea examinării în instanţa de apel în vederea evitării încălcării principiului nemijlocirii judecării cauzei prevăzut la art. 314 Cod de procedură penală.

8. Procurorul a prezentat referinţă la recursurile declarate de către partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

Consideră acuzatorul de stat, că motivele invocate în recurs au constituit obiect de examinare în instanţa de apel, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

9. Judecând recursurile ordinare declarate şi verificând argumentele invocate în raport cu circumstanţele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise din următoarele motive.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanţa de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanţa de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs.

De asemenea, instanţa de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reţinute prin hotărârile atacate şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispoziţiilor de drept formal şi material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanţa de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din dosar, şi oricăror probe noi prezentate instanţei de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanţa de fond.

Instanţa de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanţa de apel, este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deşi sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

În acest context, Colegiul notează, că hotărârile pronunţate de instanţele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât şi în drept, în corespundere cu prevederile legislaţiei în vigoare, pentru a permite instanţei superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunţate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar şi motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esenţială apare astfel ca un viciu de procedură.

Potrivit recursurilor declarate se atestă că titularii acestora invocă temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanţei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond şi apel atunci când *2) instanţa nu a fost compusă potrivit legii; 6) instanţa de apel nu s-a pronunţat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia sau instanţa a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluţia instanţei precum şi când 8) nu au fost întrunite elementele infracţiunii.*

Verificând materialele cauzei prin prisma argumentelor formulate de recurenţi, Colegiul penal lărgit reţine, că instanţa de apel deşi a ajuns la concluzia respingerii apelurilor declarate şi menţinerii sentinţei primei instanţe, totuşi nu a pătruns în esenţa argumentelor formulate de partea apărării în cererile de apel, nu a răspuns la toate argumentele avansate de apelanţi, preluând integral motivarea primei instanţe, iar în final pronunţând o decizie care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia.

În contextul dat instanţa de recurs reţine, că potrivit sentinţei, prima instanţă a încadrat acţiunile lui Cercasov Oleg în baza art. art. 26, 151 alin. (1) Cod penal, - *pregătirea săvârşirii unei infracţiuni grave*, iar acţiunile lui Ignat Ştefan au fost încadrate în baza art. art. 26, 42 alin. (3), 151 alin. (1) Cod penal, - *pregătirea şi organizarea săvârşirii unei infracţiuni grave*, soluţie care a fost menţinută în totalitate şi de către instanţa de apel.

Sub acest aspect se evidenţiază că unul din argumentele apelului declarat de către inculpatul Ignat Ştefan împreună cu avocatul Efros Valeri se referă la faptul că prima instanţă nu a încadrat juridic fapta imputată inculpaţilor şi nu a indicat semnele calificative conţinute în normele incriminate prin actul de învinuire.

Astfel, instanţa de recurs constată că prima instanţă a descris separat fiecare articol aparte, şi anume art. 26, art. 42 şi art. 151 Cod penal, însă în motivarea sentinţei pronunţate nu a concretizat încadrarea juridică a faptei fiecărui inculpat, în raport cu învinuirea adusă şi circumstanţele de fapt constatate în şedinţa de judecată. Or, deşi în privinţa lui Cercasov Oleg prima instanţă a constatat pregătirea săvârşirii unei infracţiuni grave, iar în privinţa lui Ignat Ştefan - pregătirea şi organizarea săvârşirii unei infracţiuni grave, această instanţă nu a ţinut cont de faptul că potrivit practicii judiciare, răspunderea penală a făptuitorului în cazul pregătirii de infracţiune se stabileşte conform articolului corespunzător din Partea

Specială a Codului penal, ca pentru infracţiune consumată, cu trimitere la art. 26 Cod penal.

La rândul său, instanţa de apel a repetat aceleaşi erori comise de către prima instanţă, omiţând cu desăvârşire că partea apărării a făcut referire la erorile de drept admise de către prima instanţă.

În aspectul dat Colegiul penal lărgit notează că una din condiţiile adoptării unei sentinţe legale este corespunderea părţii descriptive a ei cu circumstanţele constatate în şedinţa de judecată. La întocmirea ei, instanţa trebuie să îndeplinească cerinţele art. 394 Cod de procedură penală şi să soluţioneze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, în aceeaşi consecutivitate.

Astfel, partea descriptivă a sentinţei de condamnare trebuie să cuprindă:

- descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se: locul, timpul, modul săvârşirii ei, forma şi gradul de vinovăţie, motivele şi consecinţele infracţiunii. Dacă infracţiunea a fost săvârşită de două sau mai multe persoane prin înţelegere prealabilă sau de un grup organizat, e necesar să fie expuse acţiunile concrete săvârşite de către fiecare inculpat;

- în cazul când o parte a acuzării este considerată neîntemeiată - temeiurile care confirmă aceasta;

- încadrarea juridică a faptei inculpatului, motivele pentru modificarea învinuirii.

Recunoscându-l vinovat pe inculpat de comiterea infracţiuni după semnele ce urmează a fi apreciate (de exemplu: deosebită cruzime, vădită lipsă de respect, urmări grave, încălcarea esenţială a drepturilor şi altele), instanţa este obligată ca, în partea descriptivă a sentinţei, să precizeze circumstanţele ce au servit ca motiv de a concluziona prezenţa unuia sau mai multor astfel de indici de calificare.

La caz, sentinţa primei instanţe nu corespunde rigorilor specificate mai sus, iar instanţa de apel nu a remediat erorile constatate, ci le-a repetat cu fidelitate.

Potrivit practicii judiciare, instanţa de apel, soluţionând apelul, poate să caseze (desfiinţeze) sentinţa primei instanţe, pronunţând o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă. Instanţa de apel poate adopta una din soluţiile pe care le poate pronunţa prima instanţă, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

La caz, deşi instanţa de apel a descris în conţinutul deciziei sale prevederile art. 26 Cod penal şi elementele constitutive ale pregătirii de infracţiune, nu a ţinut cont de faptul că apărarea în apelurile declarate a evidenţiat că *„…în Ordonanţa de pornire a urmăririi penale, în Ordonanţa de punere sub învinuire, în rechizitoriu cât şi în sentinţa de condamnare în privinţa lui Cersacov Oleg şi lui Ignat Ştefan nu a fost indicat din care cauze independente de voinţa făptuitorilor infracţiunea nu şi-a produs efectul…”.*

Totodată, Colegiul menționează că actele de pregătire pot fi de natură intelectuală (procurarea de informații și de date privitoare la săvârșirea infracțiunii, plănuirea infracțiunii și repartizarea rolurilor între participanți, înțelegerea prealabilă cu alte persoane de a procura sau comercializa bunurile furate etc.) și de natură materială (pregătirea unor ascunzișuri pentru tăinuirea uneltelor infracțiunii, bunurilor furate etc., pregătirea unor documente personale false pentru a evita identificarea după săvârșirea infracțiunii etc.), însă instanțele de fond nu au elucidat prin care formă se manifestă acțiunile inculpaților și care probe din cele prezentate de către organul de urmărire penală dovedesc faptul pregătirii inculpaților de infracțiune, lăsând în acest sens fără careva răspuns argumentele apărării în acest sens. Mai mult, instanțele de fond, au lăsat fără careva apreciare faptul că, deși potrivit actului de învinuire inculpaților Cersacov Oleg și Ignat Ștefan li se impută pregătirea cauzării leziunilor corporale grave lui Pisari Pavel, prin aplicarea substanței chimice „acid", din materialele acumulate la urmărirea penală nu au fost stabilite careva substanțe chimice cu denumirea de „acid" sau careva sume bănești care ar dovedi pregătirea de infracțiune de către inculpați în modul în care această faptă a fost imputată inculpaților prin rechizitoriu.

În contextul celor menționate mai sus, Colegiul penal evidențiază că pentru a formula o motivare corespunzătoare vizavi de existența în acțiunile inculpaților Cersacov Oleg și Ignat Ștefan a componenței pregătirii de infracțiune, instanța de apel urma să indice concret care obiecte sau la caz, substanțe chimice, au fost pregătite de către inculpați și urma să elucideze dacă de către inculpați a fost creat un potențial pericol asupra sănătății sau vieții părții vătămate Pisari Pavel.

De asemenea instanța urma să țină cont că actele de pregătire a infracțiunii pot fi săvârșite numai de către persoana care are nemijlocit intenția de a săvârși infracțiunea în calitate de autor sau coautor, pe când instanța de apel l-a condamnat pe Cercasov Oleg fără a-i incrimina prevederile art. 42 Cod penal, iar pe Ignat Ștefan în calitate de organizator, care la actele de pregătire a infracțiunii în genere este lipsă.

Nu în ultimul rând instanța de apel urma să distingă și faptul că actele de pregătire pot fi pedepsite numai în cazul în care *„din cauze independente de voința făptuitorului, infracțiunea nu și-a produs efectul"*, însă aceste cauze așa și nu au fost elucidate de către instanța de apel în conținutul hotărârii pronunțate, acestea, de fapt lipsind și din actul de învinuire.

Aspectele evidențiate mai sus prezintă importanță deosebită, deoarece rolul lor este acela de a determina în final încadrarea juridică a faptei imputabile inculpaților, atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de desfășurare a judecării acestui dosar, determinând, nu în ultimul rând, concordanța între conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acesteia.

În jurisprudența sa constantă Curtea Europeană a Drepturilor Omului reamintește cu fiecare ocazie posibilă că echitatea unei proceduri se apreciază în

raport cu ansamblul acesteia. Vorbind despre importanţa încadrării juridice a unei fapte, Colegiul penal face trimitere la dispoziţiile art. 6§3 lit. a) din Convenţie, care exprimă necesitatea acordării unei atenţii deosebite notificării „acuzaţiei" aduse persoanei deferite judecăţii.

Principala problemă adusă în discuţie pe orice cauză penală se referă la vinovăţia sau nevinovăţia persoanei deferite judecăţii în raport cu faptele infracţionale imputate acesteia prin rechizitoriu.

În sensul art. 296 Cod de procedură penală, rechizitoriul este actul de sesizare al instanţei de judecată, care este compus din două părţi: expunerea şi dispozitivul. Expunerea cuprinde informaţii despre fapta şi persoana în privinţa căreia s-a efectuat urmărirea penală, analiza probelor care confirmă fapta şi vinovăţia învinuitului, argumentele invocate de învinuit în apărarea sa şi rezultatele verificării acestor argumente, circumstanţele care atenuează sau agravează răspunderea învinuitului, precum şi temeiurile pentru liberarea de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal dacă se constată asemenea temeiuri. Dispozitivul cuprinde date cu privire la persoana învinuitului şi formularea învinuirii care i se incriminează cu încadrarea juridică a acţiunilor lui şi menţiunea despre trimiterea dosarului în instanţa judecătorească competentă.

În completarea ultimei sintagme de mai sus, urmează de concretizat că, prin „încadrarea juridică" a acţiunilor inculpatului se are în vedere determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală, după cum se menţionează în art. 113 din Codul penal.

Componenţa de infracţiune constituie un tot întreg, format din patru semne corespunzătoare celor patru elemente ale componenţei de infracţiune – obiectul şi latura obiectivă, subiectul şi latura subiectivă. Semnul componenţei de infracţiune reprezintă o însuşire, o proprietate generală a componenţei de infracţiune, de ordin obiectiv sau subiectiv, prezentă în cadrul fiecărei infracţiuni de o anumită categorie ce are importanţă juridică la calificarea faptei drept o infracţiune concretă.

La caz, potrivit actului de sesizare al instanţei, se constată că, în urma efectuării acţiunilor de investigaţie în vederea acumulării probatoriului, analizând probele, procurorul a conchis asupra încadrării juridice a faptelor incriminate lui Ignat Ştefan şi Cercasov Oleg în baza art. art. 26, 42 alin. (3), 151 alin. (1) Cod penal - pregătirea şi organizarea săvârşirii unei infracţiuni grave.

Art. 6§3 lit. a) din Convenţia Europeană îi recunoaşte acuzatului dreptul de a fi informat cu privire la încadrarea juridică a faptelor, dar şi cu privire la cauza acuzaţiei, adică privitor la expunerea detaliată a faptelor materiale pentru care este acuzat şi pe care se bazează acuzaţia (*cauza Pelissier şi Sassi contra Franţei nr. 2544/94 pct. 52-54, CEDO 1999-II*). Sfera de aplicare a acestei dispoziţii trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat de art. 6§1 din Convenţie.

În materia penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unei persoane constituie o condiție esențială a echității procedurii. Dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie analizat în lumina dreptului inculpatului de a-și pregăti o apărare eficientă pentru a răspunde coerent, prompt și adecvat acuzației înaintate.

În cauza deferită judecății, Colegiul constată că instanța de apel nu a dat apreciere faptului, că reieșind din analiza textuală a rechizitoriului, aceste exigențe legale nu au fost respectate, iar învinuirea înaintată lui Ignat Ștefan și Cercasov Oleg este una incertă și incompletă, care duce nemijlocit la încălcarea art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - *„... orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa".*

Tot aici, sunt aplicabile și statuările din hotărârea Curții Europene din 12.04.2011, *cauza Adrian Constantin vs. România*, unde Curtea a subliniat încă o dată despre, *„... rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor."*

Distinct de cele mai sus relatate, Colegiul penal lărgit evidențiază și faptul că în cererile de apel declarate, titularii cererilor de apel au invocat că declarațiile martorilor Poroseci Dumitru și Caliniuc (Badalica) Valeriu urmau a fi apreciate critic, deoarece aceștia au dat declarații în scopul de a nu restitui sumele de bani împrumutate de la Cercasov Oleg, cărora îi erau dator. Cu toate acestea versiunea prezentată de apărare nici nu a fost supusă examinării. Mai mult, deși avocatul Vițu Anatolie prin cerere a solicitat audierea acestor martori ai acuzării în instanța de apel, invocând că în declarațiile acestor martori au fost constatate careva divergențe, instanța de apel nici nu s-a expus referitor la cerința apărării.

Cu această ocazie Colegiul penal ține să reitereze, că motivele din apel trebuie examinate printr-o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele de fapt și de drept, confruntându-le cu întreg materialul probator al cauzei.

Temeiurile expuse în pct. 3, 3.1., 3.2., 3.3. din prezenta decizie, de fapt, sunt fondul apelului și neexpunerea asupra acestora reprezintă neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel.

Motivarea insuficientă efectuată de instanța de apel, se apreciază de către Colegiul penal ca un viciu de judecată care afectează hotărârea adoptată și reprezintă temei legal de a casa decizia atacată și a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel.

La același segment, Colegiul penal lărgit amintește, că potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a drepturilor omului, în primul rând, rolul instanțelor

judecătorești naționale este să decidă asupra admisibilității probelor, precum și asupra relevanței și ponderii acestora pentru pronunțarea deciziei judecătorești. Rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. O decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției.

Prin urmare, dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar și obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse *(§ 30, 31 cauza Fomin vs R. Moldova, decizia din 11 octombrie 2011*).

De asemenea, Colegiul penal statuează, că potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Distinct de considerentele relevate mai sus, Colegiul penal lărgit reține și faptul, că la data de 17 septembrie 2019, dosarul penal în privința lui Ignat Ștefan și Cercasov Oleg, a fost repartizat automat-aleatoriu următorului complet de judecată: Ulianovschi Xenofon – președinte, Teleucă Stelian - judecător raportor și Vrabii Silvia – judecător (f.d. 87, vol.II).

Potrivit art. 31 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală, completul de judecată format în condițiile art. 30 trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei, cu excepția prevăzută în alin. (3). Dacă aceasta nu este posibil, completul poate fi schimbat până la începerea cercetării judecătorești. După începerea cercetării judecătorești, orice schimbare intervenită în completul de judecată impune reluarea de la început a cercetării judecătorești. În cazul în care cauza se judecă în fond de un complet format din 3 judecători și unul din aceștia nu poate participa în continuare la judecarea cauzei din motiv de boală îndelungată, deces sau din motivul eliberării din funcție în condițiile legii, acest judecător este înlocuit de un alt judecător și cauza se judecă în continuare. Judecătorului care intervine în proces i se oferă timp pentru a lua cunoștință de materialele cauzei, inclusiv de cele cercetate în instanță, și pentru a se pregăti pentru participarea de mai departe în proces, însă înlocuirea judecătorului în condițiile prezentului alineat nu necesită reluarea judecării cauzei de la început. Judecătorul este în drept să solicite repetarea unor acțiuni procesuale deja efectuate în ședință în lipsa lui dacă are de concretizat chestiuni suplimentare.

Din procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel rezultă că ședința din 22 octombrie 2019 a avut loc în completul de judecată Ulianovschi Xenofon – președinte, Teleucă Stelian - judecător raportor și Vrabii Silvia – judecător.

Următoarea ședință de judecată a avut loc la data de 19 noiembrie 2019, când a avut loc cercetarea judecătorească în componența completului: Ulianovschi Xenofon – președinte, Teleucă Stelian - judecător raportor și

Mînăscurtă Igor – judecător, la dosar nefiind anexată careva încheiere de constituire a completului respectiv. În aceeași dată fiind acordat ultimul cuvânt inculpatului Ignat Ștefan, ședința fiind întreruptă până la data de 03 decembrie 2019, pentru acordarea ultimului cuvânt inculpatului Cercasov Oleg.

Ulterior ședința de judecată a fost stabilită consecutiv pentru data de 17 decembrie 2019 și 04 februarie 2020 din motivul aflării judecătorului Ulianovschi Xenofon în concediu medical.

Potrivit dispoziției nr. 56 din 30 decembrie 2019 a președintelui interimar al Curții de Apel Chișinău, au fost constituite complete de judecată permanente pentru anul 2020, în următoarea componență: Teleucă Stelian – președinte, Furdui Sergiu și Gîrbu Silvia – judecători (f.d. 92, vol.II).

Totodată, prin încheierea președintelui interimar al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2020, în legătură cu eliberarea judecătorului Ulianovschi Xenofon din funcție, s-a dispus examinarea cauzei penale nr. 1a-1844/19 în următorul complet de judecată: Teleucă Stelian – președinte, Mînăscurtă Igor și Furdui Sergiu – judecători (f.d. 91, vol.II).

Astfel, că la data de 11 februarie 2020, după acordarea ultimului cuvânt inculpatului Cercasov Oleg, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei.

Față de considerentele mai sus arătate, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că la judecarea cauzei instanța de apel a admis erori, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar. Erorile menționate sunt erori de drept procedural și se încadrează în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de constituire a completului de judecată și de motivare a soluției instanței de apel și se consideră temei de recurs.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Se admit recursurile ordinare declarate de către avocatul Efros Valeri în numele inculpatului Ignat Ştefan, de către avocatul Viţu Anatolie în numele inculpatului Cercasov Oleg şi de către inculpatul Cercasov Oleg, se casează total decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 11 februarie 2020, în cauza penală în privinţa lui Ignat Ştefan Ion şi Cercasov Oleg Alexandru, şi se dispune rejudecarea cauzei de către aceeaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată.

Ignat Ştefan XXXXX şi Cercasov Oleg XXXXX, urmează a fi eliberaţi din penitenciar, dacă în privinţa acestora nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătoreşti.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunţată la **04 martie 2021**.

Preşedinte Timofti Vladimir

Judecătorii Toma Nadejda

Ţurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor